

I DIO

I POGLAVLJE SOCIJALNA PSIHOLOGIJA NA DJELU

Postoje dvije tradicije socijalne psihologije i to:

pristup usmjeren na društvo (naglašava uvjetujuće funkcije socijalnog odnosno društveno-strukturalnog konteksta)

pristup usmjeren na pojedinca (oslanja se na proučavanje iskustva i ponašanja pojedinca)

Individualizam je doktrina koja naglašava prava, vrijednosti i interese društva koji se moraju izvesti i opravdati sva prava i vrijednosti društva.

Hedonizam je doktrina da je svaka aktivnost motivirana željom za ugodom i izbjegavanjem bola.

Sociologija je društvena znanost koja se bavi društvenim sustavima i strukturama kao što su društveni odnosi, društvene institucije i cijela društva.

Pozitivizam je doktrina prema kojoj znanje treba biti zasnovano na prirodnim pojavama i njihovim vremenskim prostornim odnosima kako ih provjeravaju metode empirijskih znanosti.

Postoje 2 glavna pristupa socijalnoj psihologiji:

Völkerpsychologie (Mortiza Lazarusa, Hermana Steinthala i Wilhema Wundta)

Psihologija mase (talijanskih francuskih pisaca kasnog 19. stoljeća kao što su Tarde i Le Bon)

Ključni pojmovi:

grupna svijest

hedonizam

individualizam

mentalna zaraza

pozitivizam

pristup usmjeren na društvo

pristup usmjeren na pojedinca

psihologija mase

sociologija

sugestija

ultiritarizam

völkerpsychologie

Stres i ljudsko zdravlje

Jedan od pionira u istraživanjima stresa bio je Hans Selye koji je stres definirao kao psihološku reakciju tijela na prjeteće događaje. Holmes i Rahe su predložili da je stres stupanj u kojem se ljudi moraju mijenjati i prilagođavati vlastiti život kao reakciju na vanjski događaj. Kako bi procijenili stupanj promjene u životima ljudi Holmes i Rahe razvili su mjernu skalu nazvanu skala socijalne prilagodbe npr. neki događaji kao smrt supružnika ili partnera sadrže mnogo jedinica životne promjene jer zahtjevaju najveću promjenu čovjekove svakodnevne rutine, dok drugi događaji kao što su kazne za prometni prekršaj imaju malo jedinica životne promjene. Richard Lazarus uočio je u svom radu da subjektivni a ne objektivni stres uzrokuje probleme. On stres definira kao negativni osjećaj vjerovanja koji se javlja uvijek kada ljudi procjene da se ne mogu suočavati sa zahtjevima svoje okoline. Neka istraživanja su pokazala da je visok stupanj percipirane kontrole povezan sa psihičkim i fizičkim zdravljem. Percipirana kontrola se definira kao vjerovanje da možemo uticati na svoju okolinu i određivati hoćemoli doživjeti pozitivne ili negativne ishode. Eksperiment: percipirana kontrola i smrtnost U dva vršena istraživanja kod stićenika doma za starije osobe izazvan veći osjećaj kontrole nad vlastitim životom.. U jednom istraživanju intervencija je trajala dulje vrijeme tako da su se sudionici osjećali da imaju kontrolu. Ova intervencija je imala pozitivan učinak na stopu smrtnosti. Vjerovatnost da će biti žive 18 mjeseci kasnije bila je veća kod osoba kojima je omogućen osjećaj kontrole nego među onima kojima nije. U drugom istraživanju intervencija je bila

privremena. Pružanje a potom oduzimanje kontrole imalo je negativne učinke na stopu smrtnosti. (Raadin, Schulz i Hanus).
Samopouzdanje

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com